

STOPP!

– Det här är inte okej!

En rapport om hallklimatet utifrån domarnas perspektiv i stockholmsdistriktet 2025.

**Stockholms
Innebandyförbund**

SKAM DEN SOM GER SIG

Det började inte med siffror.

Det började med berättelser.

Under våren 2023 delades de första vittnesmålen från Stockholms domarkår ut till offentligheten. I samma ögonblick stannade föreningarna och ledarna i distriktet upp. Det stod klart att detta inte rörde sig om enstaka händelser eller missförstånd. Det handlade om ett mönster och en kultur där mycket hade fått passera, alldeles för länge.

Ur den insikten föddes *Stopp! Det här är inte okej!*

Inte som ett projekt, utan som ett ställningstagande.

När vi med denna rapport sammanställer den tredje undersökningen i ordningen vill vi återigen placera domarnas arbetsmiljö och kulturen i hallarna i centrum.

Resultaten visar på tydliga förbättringar i flera avseenden.

Skattningen för det generella hallklimatet ligger stabilt över sju på en tiogradig skala. Det är, i objektiva termer, ett gott betyg, och det säger något viktigt: De flesta matcher fungerar.

Och ändå.

Samtidigt som helhetsbilden är positiv vittnar domare om situationer som aldrig borde förekomma. Ord som biter sig fast. Tonlägen som eskalerar. Blickar och gester som passerar gränser.

Det är här paradoxen uppstår. Hur kan ett klimat upplevas som gott - och ändå rymma så allvarliga händelser?

Svaret ligger i att statistik aldrig fullt ut kan fånga den enskilda upplevelsen. För den domare som blir utsatt spelar det ingen roll hur många matcher som fungerat bra tidigare.

Det börjar med berättelser.

Detta dokument backar upp det med siffror.

DE SVARANDES PROFIL – EN UNG OCH VÄXANDE DOMARKÅR

Årets enkät skickades under vintern till samtliga förbundsdomare i Stockholmsdistriktet.

Totalt besvarades enkäten av 144 domare. Frågorna har i huvudsak samma utformning som i undersökningarna 2023 och 2024, vilket möjliggör relevanta och tillförlitliga jämförelser över tid.

Enkäten innehåller både kvantitativa frågor (skalfrågor och flervalsfrågor) samt fritextsvar.

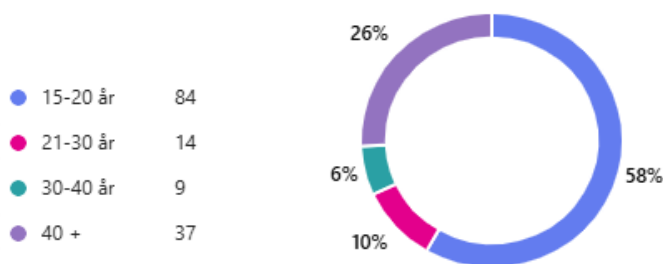
Domarna har själva fått värdera vad de upplever som verbal kränkning respektive rimlig argumentation, vilket är en medveten metodologisk utgångspunkt även om det innebär vissa tolkningsskillnader mellan individer.

Precis som tidigare år domineras svaren av yngre domare. En majoritet av de svarande är mellan 15 och 20 år, och nära hälften har endast ett till två års erfarenhet som domare. Samtidigt finns en stabil grupp mer rutinerade domare med över sex års erfarenhet, vilket bidrar till kontinuitet och intern kunskapsöverföring inom kåren.

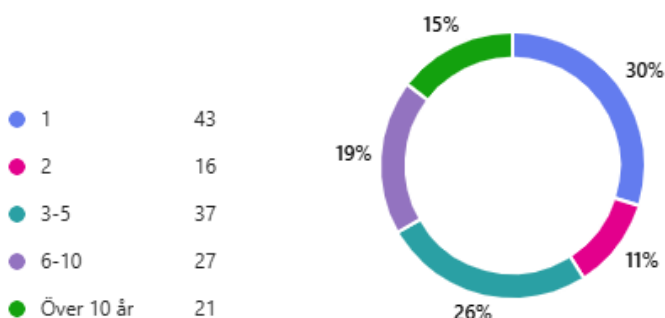
Denna sammansättning är i grunden positiv och ett resultat av ett medvetet rekryteringsarbete. Samtidigt innebär den en ökad sårbarhet. Yngre och mindre erfarna domare är generellt mer påverkbara av negativt beteende och mer beroende av tydliga strukturer, stöd och förebilder – både från förbundet och från vuxenvärlden i hallarna.

Av de svarande var 79% män och 21% kvinnor. Detta ligger på samma procentuella nivå som tidigare år.

1. Hur gammal är du?

4. Hur många säsonger har du varit domare?

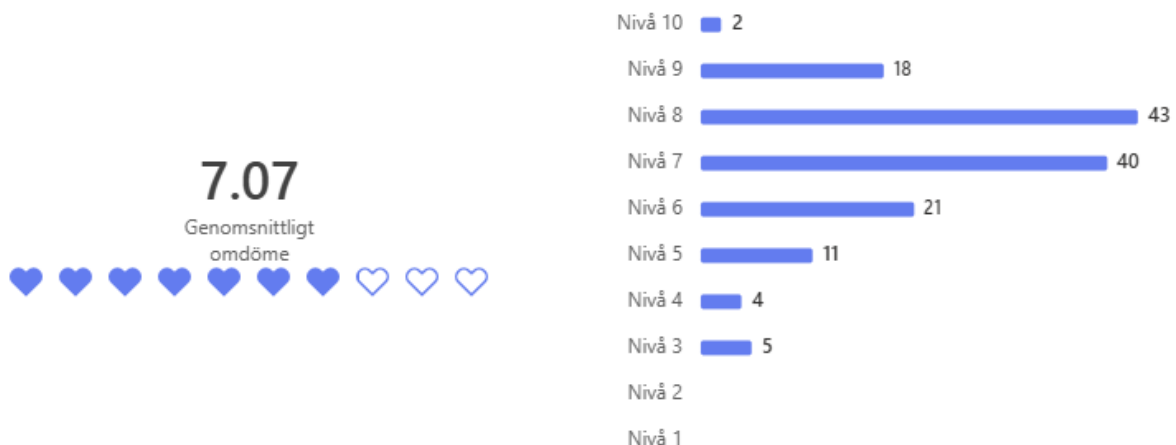
HELHETEN KÄNNES BRA MEN DETALJERNA SKAVER

På frågan om hur hallklimatet upplevs i generella termer fortsätter resultatet att ligga på en hög och stabil nivå. Den genomsnittliga skattningen landar strax över sju på en tiogradig skala, i princip oförändrat jämfört med både 2023 och 2024.

Detta bekräftar bilden av att innebandyn i Stockholm i stort är en trygg och positiv miljö. Majoriteten av matcher präglas av respekt, glädje och god samverkan mellan domare, spelare och ledare. Många domare lyfter också sin egen roll i att skapa ett gott klimat genom tydlighet, professionalismitet och ett respektfullt bemötande.

Samtidigt visar resultaten – återigen – att ett högt snittbetyg på hallklimatet kan samexistera med allvarliga enskilda händelser. Det är i detta spänningsfält som rapportens kanske viktigaste insikter finns.

5. Hur upplever du hallklimatet i Stockholm generellt? (1- katastrof, 10-världsklass)

År 2023 uppgav närmare hälften av domarna att de blivit verbalt kränkta under säsongen. Den siffran sjönk kraftigt i 2024 års uppföljning och fortsätter även i årets mätning att ligga på en betydligt lägre nivå (21%).

Detta är en tydlig och glädjande trend. Mycket talar för att förbundets samlade insatser – rapportens genomslag, kommunikationskampanjer, regelkvällar och införandet av ärendehantering – har bidragit till ökad medvetenhet och förändrade beteenden.

Samtidigt ska resultaten tolkas med eftertanke. Även om andelen domare som utsätts för kränkningar har minskat, förekommer fortfarande händelser som är oacceptabla. I fritextsvaren återfinns exempel på grova tillmälen, hotfulla situationer och i vissa fall rena hot om våld. För den enskilda domaren spelar det liten roll om detta är statistiskt ovanligt – konsekvenserna kan vara lika allvarliga ändå.

ÄRENDEHANTERING

Som ett resultat av dessa enkäter har förbundet i september 2024 lanserat en ärendehanteringstjänst, där vem som helst kan rapportera in iakttagelser från distriktets hallar.

Sedan starten, fram tills skrivandet av denna rapport (Januari 2026) har förbundet mottagit 166 ärenden, av varierande karaktär.

Bland annat har domare blivit anmälda vid 41 tillfällen. I dessa ärenden har anmälaren i regel ifrågasatt domarens kompetens, beslut eller bemötande.

Vidare har ledarna i båset blivit anmälda hela 70 gånger.

Detta har resulterat i flera disciplinärenden och avstängningar, samtal med föreningar samt förändringar från förbundshåll (tillsättningar, domarobservationer etc).

NÄR DET HETTAR TILL

När tempot stiger och pulsen slår hårdare på innebandyplanen sätts inte bara spelarnas kyla på prov - utan också domarnas.

I matchernas mest laddade ögonblick, när varje beslut kan avgöra utgången, riktas blickar, ord och känslor mot dem som ska stå stadigt i stormen.

Detta är en del av tjusningen i både domarskapet, och idrotten.

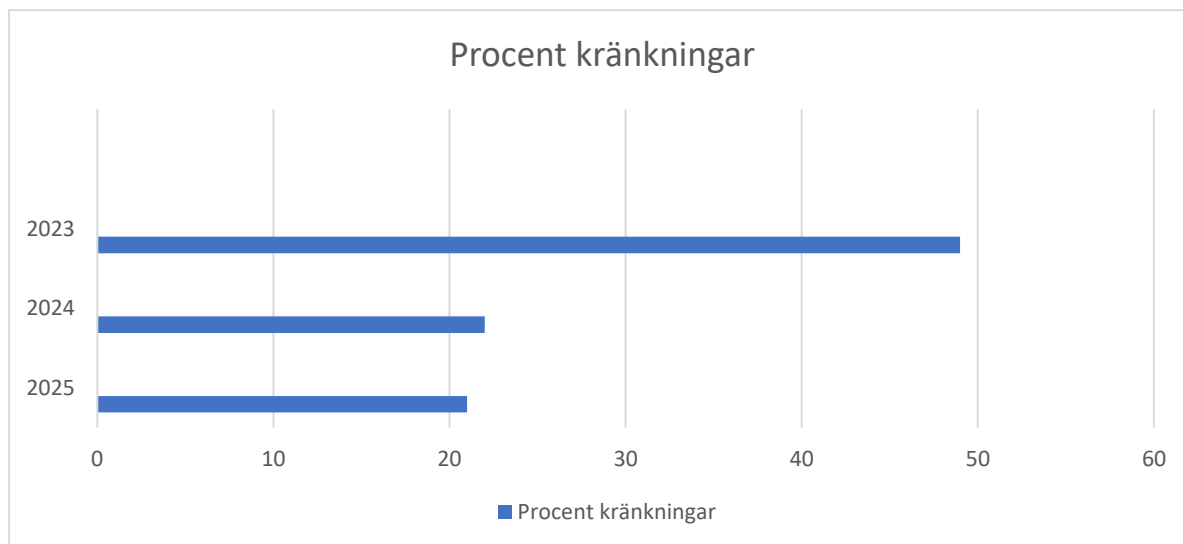
Sedan tidigare undersökningar har det dock rapporterats om att kränkningar förekommer (49 % 2023, 22 % 2024).

Det finns de som kallar det för ett övertramp i affekt, men genom rapporternas vittnesmål vet vi att så inte är fallet. Detta är systematisk och en del av en kultur.

Vi vet också att det sker på alla nivåer, från blå till senior, och att ledarna är de som till största del står för påhoppen.

Likt tidigare år ställde vi frågan om kränkningar förekommit under säsongen.

Svaret: Ja, men glädjande nog fortsätter siffrorna att minska. **21 % svarade** att de under säsongen blivit kränkta.

Genom samtliga rapporter återkommer samma mönster - ledarskapet i båset är denna berättelses återkommande karaktär.

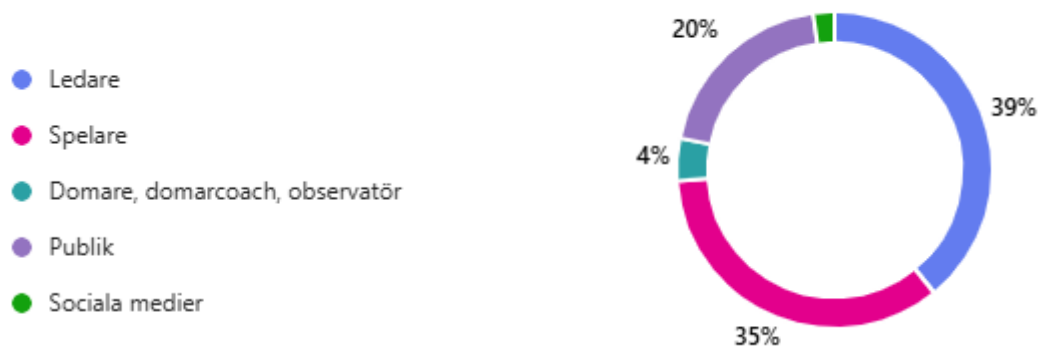
Ledarna sätter tonen. Det är de som signalerar vad som är acceptabelt. När en ledare tappar behärskningen, inte betar sig och till slut kränker en domare, sker det sällan i ett vakuum - det påverkar spelare, föräldrar och stämningen i hallen.

På samma sätt är motsatsen lika stark. En lugn, tydlig och respektfull ledare kan på egen hand neutralisera konflikter och skapa trygghet.

Det är således tråkigt att det ännu en gång är ledarna som står för den största delen av kränkningarna.

Under säsongen har åtminstone två matcher på ungdomsnivå av domarna brutits och inte fullföljts på grund av ledare och spelares beteenden.

8. Om ja, Vem är det som kränkt dig?

En reflektion från förbundshåll är att vi har fått en tydligare och mer detaljerad bild över vilka lag/ledare som är ständigt återkommande när det gäller olika former av ärenden. Detta hjälper oss till exempel vid tillsättningen av domare, domarobservatörer etc. Men vi märker också av en förändring hos organisationsledarna, som tar frågorna på största allvar.

Stockholms Innebandyförbund har inte mandat att avsätta en ledare, detta är något som föreningarna äger. Att leda ett lag är ett förtroendeuppdrag. Ett förtroende som kan ges och tas bort i samma stund. Det ligger således mycket ansvar på föreningarnas styrelse att avgöra, vid alla ärenden som hanteras, om man fortsatt har förtroende för en ledare eller inte.

Med det sagt är det med stolthet vi ändå kan konstatera att majoriteten av distriktets ledare, vårdnadshavare, spelare och publik sköter sig och snarare bidrar till ett tryggt och fint hallklimat.

STÖD FRÅN FÖRBUNDET OCH UTVECKLINGSMÖJLIGHETER

Synen på förbundets stöd vid incidenter har förbättrats över tid. En majoritet av domarna uppger att de antingen inte haft behov av stöd eller att de upplever stödet som gott. Samtidigt finns det fortfarande en mindre grupp (3 %) som inte känner att stödet varit tillräckligt.

Även om andelen är låg är det principiellt viktigt. Varje domare som upplever att hen står ensam efter en negativ händelse är en domare för mycket.

Här finns fortsatt utvecklingspotential, inte minst när det gäller domare som inte är nya i kåren och därför inte omfattas av faddersstrukturen.

När vi frågar domarna om utvecklingsmöjligheter för att främja hallklimatet ytterligare är den samlade bilden någonstans mellan morot och piska. Internt vill man fortsätta och utöka fadderverksamheten, observationerna och andra stödfunktioner inom domarkåren. För verksamheten i stort nämner man tydligare markeringar mot dåligt beteende, bestraffning, hallvårdskap, utbildningstvång och andra styrande beslut.

Vissa av dessa saker är inte möjliga för ett distrikt att äga och förhålla sig till, andra är goda förslag och något som förbundet får ta vidare in i nästa säsong.

Tre år av mätningar visar att arbetet gett effekt. Hallklimatet inom stockholmsinnebandyn är i grunden god, och det har blivit bättre där det tidigare varit som mörkast.

Men rapporten visar också något annat.

Den visar att förbättring i siffror inte automatiskt innebär trygghet. Att strukturella mönster består. Ledarnas roll som huvudsaklig källa till verbala påhopp är oförändrad. Att ledarskapets betydelse inte kan delegeras bort.

Den största risken framåt är därför inte ett bakslag - utan normalisering. Att förbättrade resultat leder till att frågan tappar prioritet. Att berättelserna tystnar igen.

Det vore ett misstag.

För utan domare stannar matcherna. Utan trygga domare stannar innebandyn.

